

ÎNCHEIERE

16 mai 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Oleg Sternioală
Iurie Bejenaru, Mariana Pitic

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către lichidatorul Societății cu răspundere limitată „Master Game” Ludmila Gherșcovici, în cauza civilă la cererea de chemare în judecată a Societății cu răspundere limitată „Master Game” împotriva Inspectoratului Fiscal de Stat pe municipiul Chișinău cu privire la contestarea actului administrativ, împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 17 mai 2017, prin care a fost respins apelul declarat de către Societatea cu răspundere limitată „Master Game” și a fost menținută hotărârea Judecătoriei Rîșcani, municipiul Chișinău din 28 septembrie 2016,

c o n s t a t ă :

La 16 februarie 2016 SRL „Master Game” a depus cerere de chemare în judecată împotriva Inspectoratului Fiscal de Stat pe municipiul Chișinău cu privire la contestarea actului administrativ.

În motivarea acțiunii reclamanta a indicat că, la data de 26 octombrie 2015 a fost efectuat un control fiscal prin metoda verificării tematice pentru perioada 31 decembrie 2011 – 01 ianuarie 2014, în urma căruia a fost întocmit actul de control nr. 1-736706.

A indicat că la capitolul rezultatele controlului sa făcut trimitere la actul de control nr. 1-732979 din 30 septembrie 2015, că la subdiviziunea din or. Rezina, str. Șciusev 2/1 nu este instalat terminalul POS și a fost emisă la data de 19 noiembrie 2015 decizia Inspectoratului Fiscal de Stat pe mun. Chișinău nr.2888/3/12, prin care s-a aplicat amendă față de SRL „Master Game” în sumă de 18 000 de lei pentru neconformarea în termen de 30 zile de la data aplicării amenzii conform prevederilor art. 7¹ din Legea cu privire la antreprenariat și întreprinderi nr.845 din 03 ianuarie 1992 prin neinstalarea terminalului POS, conform cerințelor art. 10, alin. (5¹).

A menționat că a depus la data de 18 decembrie 2015 o cerere prealabilă prin care a solicitat anularea actului administrativ ca ilegal și neîntemeiat.

A susținut că prin decizia nr. 15 din 28 ianuarie 2016 Inspectoratul Fiscal de Stat pe mun. Chișinău a dispus respingea ca neîntemeiată a contestației depusă de SRL „Master Game” cu menținerea deciziei nr. 2888/3/12 din 19 noiembrie 2015.

A solicitat SRL „Master Game” anularea Deciziei Inspectoratului Fiscal de Stat pe mun. Chișinău nr. 2888/3/12 din 19 noiembrie 2015.

Prin hotărârea Judecătorei Rîșcani, mun. Chișinău din 28 septembrie 2016 acțiunea a fost respinsă.

În susținerea poziției prima instanță a reținut că, decizia Inspectoratului Fiscal de Stat pe mun. Chișinău nr. 2888/3/12 din 19 noiembrie 2015 cu privire la aplicare sancțiunii sub formă de amendă în mărime de 18 000 de lei față de SRL „Master Game” pentru neconformarea cu prevederile art. 7¹ al Legii cu privire la antreprenariat și întreprindere este legală și emisă în conformitate cu art. 26 alin. (1) din Legea contenciosului administrativ, deoarece reclamanta nu a prezentat probe care ar confirma faptul instalării terminalului POS la subdiviziunea din or. Rezina, str. Sciusev 2/1.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 17 mai 2017 a fost respins apelul declarat de către SRL „Master Game” și a fost menținută hotărârea primei instanțe.

La 19 octombrie 2017 lichidatorul SRL „Master Game” Ludmila Gherșcovici a declarat recurs împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 17 mai 2017, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și hotărârea primei instanțe cu emiterea unei noi hotărâri de admitere a acțiunii.

În motivarea recursului a indicat că atât decizia instanței de apel, cât și hotărârea primei instanțe sunt ilegale și neîntemeiate, fiind emise cu încălcarea și aplicarea eronată a normelor de drept material.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau deciziei integrale.

Completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul a fost declarat în termen, or, din materialele cauzei nu poate fi determinat cu certitudine momentul recepționării deciziei contestate de către recurentă.

Prin referința depusă la 30 martie 2018 Serviciul Fiscal de Stat a solicitat respingerea recursului ca inadmisibil și menținerea deciziei instanței de apel ca fiind legală și întemeiată.

A susținut că Curtea de Apel Chișinău prin decizia din 17 mai 2017, a examinat pricina sub toate aspectele, iar asupra argumentelor invocate în recurs, instanța de apel s-a expus la judecarea pricinii în ordine de apel.

Examinând temeiurile recursului în raport cu materialele cauzei civile, completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul este inadmisibil din următoarele motive.

În conformitate cu art. 432 din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;
- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;
- c) a interpretat în mod eronat legea;
- d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

a) pricina a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;

b) pricina a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;

c) în judecarea pricinii au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;

d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;

e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;

f) hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Temeiurile prevăzute la alin. (3) se iau în considerare de către instanță din oficiu și în toate cazurile.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4);

Completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul declarat de către lichidatorul SRL „Master Game” Ludmila Gherșcovici nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Prin urmare, argumentele invocate în cererea de recurs sunt similare argumentelor invocate atât în prima instanță, cât și în instanța de apel și sunt expuse asupra circumstanțelor de fapt și nu de drept, cărora instanța de apel le-a dat o apreciere corectă, având la bază cumulul de dovezi administrate în cadrul dezbaterilor judiciare, apreciate conform art.130 Cod de procedură civilă.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se numai legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție menționează și faptul că, procedura admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Totodată, completul Colegiul Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție relevă că, conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purcell contra Irlandei, 16 aprilie 1991), pe când în recursul declarat de către lichidatorul SRL „Master Game” Ludmila Gherșcovici, asemenea aspecte nu se regăsesc.

Astfel, din considerentele menționate, completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul lichidatorului SRL „Master Game” Ludmila Gherșcovici ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 269-270, 431 alin. (2), 433 lit. a), art. 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Recursul lichidatorului Societății cu răspundere limitată „Master Game” Ludmila Gherșcovici se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul

Oleg Strenioală

Judecătorii

Iurie Bejenaru

Mariana Pitic